ହରିୟାଣା ନଗର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ରୁଚିରା ସେରାମିକ୍ସ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଅକ୍ଟୋବର 23, 1996

[ବି.ପି. ଜେଭାନ୍ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ କେ. ଭେଙ୍କଟସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ହରିୟାଣା ନଗର ଉନ୍ନୟନ ବିକାଶ ପ୍ରାଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ:

ଧାରା 17(3), 17(4) —ଶିଳ୍ପ ଭୂଖଣ୍ଡ—ଆବଣ୍ଟନ—କିସ୍ତି ପରିମାଣର ପରିଶୋଧ ନ କରିବା—ଦଣ୍ଡ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା—ପକ୍ଷ କେବେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ—ଭୂଖଣ୍ଡ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହେଲା ଏବଂ ଜମା ରାଶି ବାଜ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା—ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା—ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଗଲା—ପକ୍ଷର ଆର୍ଥିକ କଠିନତା, ବାକି ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତତା ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ଏବଂ ବକେୟା ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ହ୍ରାସ କରିବା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅନୁମତି—ଅପିଲରେ, ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା: ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ କଠୋରତାର ଆଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା—ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରି ନଥିଲେ ଯେ, ପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କିସ୍ତି ପରିଶୋଧ ନକରିବା ପାଇଁ ଦୋଷୀ ଥିଲେ—ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇନଥିବା ଏବଂ ଅପ୍ରମାଣିତ ଆର୍ଥିକ କଠୋରତାର ଆଳ ଆଧାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବିଚାରପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଚରଣ ଏବଂ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ଉଲ୍ଲଂଘନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବେ—ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ଫଳାଫଳ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ, ମାହାଲ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲା କିମ୍ବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିଗୁଡ଼ିକରର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲା ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 ।

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226—ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷା କ୍ଷମତା—ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ସଠିକତା ପରୀକ୍ଷା କରିପାରିବେ—ଏହା ଏକ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପରି ବିବାଦର ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 13187/1996 ।

ଏଚ୍.ୟୁ.ଡ଼ି.ଏ. ବନାମ ରୁଚିରା ସେରାମିକ୍ସ

ସି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 14676/1995ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 11.3.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରବୀନ୍ଦ୍ର ବାନା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପି.ପି. ରାଓ ଏବଂ ସି.କେ. ସୁଚରିତା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା :

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଶୁଣିଲୁ ।

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ଶିଳ୍ପ ଭୂଖଣ୍ଡ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭରେ ମୂଲ୍ୟର 25% ଏବଂ ବାକି ଟଙ୍କା 6ଟି ସମାନ କିସ୍ତିରେ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ କେବଳ ପ୍ରଥମ କିସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ପରିଶୋଧ କରିନଥିଲେ । ହୁଡା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17(3) ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ 5.9.94 ତାରିଖରେ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଥିବା ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନୋଟିସଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜାରି କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ, ତେଣୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଲଗ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ 10.1.95 ତାରିଖରେ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା କେବେ ହାଜର ହୋଇନଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 17(4) ଅନୁଯାୟୀ ଭୂଖଣ୍ଡକୁ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜମା ହୋଇଥିବା ରାଶିକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲକୁ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଅନେକ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ସେବା ଏଡ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲା ଦର୍ଶାଇ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିରନ୍ତର ତ୍ରୁଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅପିଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ସେ କିଛି ଆର୍ଥିକ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା ତର୍କ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ଏପରି ଏକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଧରି ନେଇ ଉକ୍ତ ଆବେଦନର ସଠିକତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଫଳାଫଳ ନଥିଭୁକ୍ତ ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ "ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆର୍ଥିକ

ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତତା, ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅନାଦେୟ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ବାଦବିବାଦ ଅନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ" ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ବକେୟା ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ କେବଳ 10% ସୁଧ ନିଆଯିବ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା 18% ହାରରେ ନୁହେଁ ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତତାର ଆଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଯେଉଁ ଉତ୍ତରଦାତା ବାରମ୍ବାର ନୋଟିସଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଦେଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣିର ସୁବିଧା ଉଠାଇନଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆର୍ଥିକ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତତା ପାଇଁ ଓକିଲାତି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଏକ ଆଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ହେଉଛି ନ୍ୟାୟିକ ସମୀକ୍ଷାର କ୍ଷମତା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ସଠିକତାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ । ଏହା ଏକ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପରି ବାଦବିବାଦର ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି କୌଣସି ଫଳାଫଳ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ମାହାଲ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲା କିମ୍ବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ହିତୈଷୀ ଅପିଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ସଦୟତାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନରୁ ଦୂରେଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ପରୋପକାରର କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ତେବେ ସଙ୍କଟ ଏବଂ ବିପଦଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଅଧିକ ଯେ, ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ବିଚାରର କୌଣସି ବସ୍ତୁନିଷ୍ଠ ମାନଦଣ୍ଡ ରହିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେବ । କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତା ନଥିବା ହେତୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା କିସ୍ତି ପରିଶୋଧ ନକରିବା ପାଇଁ ଦୋଷୀ । ଆର୍ଥିକ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତତାର

ଅସତ୍ୟ ଏବଂ ଅପ୍ରମାଣିତ ଆଳ ଆଧାରରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି, ନ୍ୟାୟଳୟ ଆପତ୍ତିଜନକ ଆଚରଣ ଏବଂ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଉଲ୍ଲଂଘନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବେ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା । ବିନା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ।

ଜି.ଏନ୍. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

—— ୦ ——

ଅସ୍ୱୀକରଣ:

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ
ଯୋଗେଶ୍ୱର ହୋତା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।